

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ע"ח ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מִנִּיָּה, בְּאַתּוֹן רְשִׁימִין. תֵּאנָא, אֲסִתְּלִקוּ אַתּוֹן בְּרְשִׁימִין יְדִיעֶזְר, וְאַרְחִין סְתִימִין, בְּרִ
לְזַכְּאֵי קְשׁוּט, סְמִכֵי עֲלֵמָא.

תרגום לעברית

שֶׁבַע שָׁבָתוֹת שְׁלֵמוֹת מִתְּפָרְשׁוֹת בְּשִׁבְעִים אוֹתִיּוֹת. שִׁבְעִים וּשְׁתֵּים עָלוּ, וְהֵן עָלוּ בָּאוֹת ו'
(יו"ד), רְשׁוּמוֹת בְּפִרְשֵׁת וִיחִי בְּשִׁלַּח פְּרָעָה בְּפָסוּק וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט. כְּשֶׁהִשְׁכִּינָה נוֹטֶלֶת
וּשְׁבָעָה רְשׁוּמִים נִרְשָׁמוּ בָּהּ, מִתְּעַלּוֹת שֶׁבַע מִמָּנָה בְּמַעֲשִׂים רְשׁוּמִים. לְמַדְנוּ שֶׁהִתְעַלּוּ
הָאוֹתִיּוֹת בְּרְשָׁמִים יְדוּעִים וְדָרְכִים סְתוּמוֹת, פָּרַט לְצִדִּיקֵי אֲמֶת, עֲמוּדֵי הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר, תָּא חַזִּי, הֵנִי עֲשָׂרִין וּתְרִין אַתּוֹן דְּגִלְפִּין בְּאוֹרֵייתָא,
כְּלָהוּ מִתְּפָרְשָׁן בְּהֵנִי (נ"א מאלין) עֲשָׂר אַמִּירָן. כָּל אַמִּירָה וְאַמִּירָה מֵאֲלִין עֲשָׂר, דְּאִינוּן
כְּתָרֵי מִלְּכָא כְּלָהוּ גִלְפִּין בְּאַתּוֹן יְדִיעֶזְר (ד"א אחרנין), בְּגִינֵי כֹךְ שְׁמָא קְדִישָׁא אֲתַכְּסִיָּא
בְּאַתּוֹן אַחֲרָנִין, וְכָל אַמִּירָה, אוֹזִיף לְאַמִּירָה עֲלָאָה מִנָּה אַתּוּוֹי, בְּגִין דְּאֲתַכְּלִיל הָאִי
בְּהָאִי. וְעַל דָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, גִּלְפִּנָּא לִיה בְּאַתּוֹן אַחֲרָנִין, בְּגִין דְּאֲתַכְּסִיָּין דָּא בְּדָא, וְדָא
בְּדָא, עַד דְּמִתְקַשְׁרָן כְּלָהוּ כְּחָדָא.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר, בא ראה, עשרים ושתים האותיות שחקוקות בתורה, כלן מתפרשות (מאלו) בעשר האמירות הללו, כל אמירה ואמירה מאותן העשר, שהן כתרי המלך, כלן חקוקות באותיות ידועות (אחרות). משום כך השם הקדוש מתפסה באותיות אחרות, וכל אמירה מלוה לאמירה יותר עליונה את אותיותיה, משום שנכללות זו עם זו. ולכן את השם הקדוש חקקנו אותו באותיות אחרות, משום שהתפסו זו בזו וזו בזו, עד שכלן נקשרות כאחת.

טקסט הזהר

ומאן דבעי למנדע צרופי שמיהן קדישין, לינדע אינון אתון דרשימין בכל כתרא וכתרא, וכדין לינדע ויתקיים בכלא. והא גליפנא לון, בכל אינון אתון דרשימין וידיעין בכל כתרא וכתרא, מספרא עלאה דשלמה. והכי סליק בידן, וחברייא גליפין לון, (ס"א ולחברייא גלינן לון) ושפיר הוא, דהא כל כתרא וכתרא אוזיף לחבריה אתווי, כמה דאוקימנא, ולזמנין דלא אצטריך אלא, באתווי אינון דרשימין ביה. וכלהו ידיעין לגבי חברייא והא אוקימנא לון.

תרגום לעברית

ומי שרוצה לדעת את צרופי השמות הקדושים, שיידע את אותן האותיות הרשומות בכל פתר ופתר, ואז ידע ויתקיים בכל. והרי חקקנו אותם בכל אותן האותיות שרשומות וידועות בכל פתר ופתר מהספר העליון של שלמה. וכך עלה בדינו, והחברים חקקו אותם, (ולחברים גלינו אותם) ויפה הוא. שהרי כל פתר ופתר מלוה לחברו את אותיותיו, כמו שבארנו, ולפעמים שלא צריך אלא באותיות אותם שרשומים בו. וכלם ידועים לחברים, והרי בארנו אותם.

וְכַאֲשֶׁר אֵינוֹן צִדִּיקִיָּא בְּעָלְמָא דִּין וּבְעָלְמָא דְאֵתִי, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיהוֹן, וּמַגְלִי לְהוֹן רִזִּין עֲלָאִין דְּשָׁמִיָּה קְדִישָׁא, דְּלֹא גָלִי לְעֲלָאִין קְדִישִׁין, וְעַל דָּא יָכִיל מֹשֶׁה, לְאַתְעֵטְרָא בִּינֵי קְדִישִׁין, וְכִלְהוּ לָא יָכִילִי לְמִקְרַב בְּהִדְיָה, כְּנוּרָא יְקִידָתָא, וְגוּמְרֵי דְאַשָּׁא. דְּאִי לָאוּ הָכִי, מֵאֵן הָוֵה לִיָּה לְמֹשֶׁה, לְמִיָּקָם בִּינֵיהוּ. אֲלֹא זַכָּאָה חוּלְקָא דְמֹשֶׁה, דְּהָא כֹּד שְׂאֵרִי לְמִלְלָא עֲמִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּעָא לְמַנְדַּע שְׁמִיָּה קְדִישָׁא (ס' א' שְׁמוֹי קְדִישִׁין), סְתִים וּגְלִיָּא, בְּכָל חַד וְחַד כְּדָא חֲזִי, וּכְדִין אֲדַבֵּק וַיֵּדַע יִתְרֵי מְכַל בְּנֵי עָלְמָא.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי הַצִּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בְּכַבּוּדָם וּמַגְלֵה לָהֶם סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים שֶׁל שְׁמוֹ הַקְדוּשׁ, שֶׁלֹּא גָלָה לְעֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים, וְעַל זֶה יָכִיל מֹשֶׁה לְהַתְעַטֵּר בֵּין קְדוּשִׁים, וְכֵלָם לֹא יָכְלוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, כֹּאֵשׁ יוֹקֵדֶת וְגַחְלֵי אֵשׁ. שָׁאֵם לֹא כָּה, מִי הָיָה לוֹ לְמֹשֶׁה לַעֲמֹד בֵּינֵיהֶם? אֲלֹא אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהָרִי כִּשְׁהַתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רָצָה לְדַעַת אֶת שְׁמוֹ הַקְדוּשׁ (שְׁמוֹתָיו הַקְדוּשִׁים), נִסְתָּר וְנִגְלָה, בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּי, וְאֵז נִדְבֵּק וַיֵּדַע יוֹתֵר מְכַל בְּנֵי הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְסָלִיק מֹשֶׁה גּוֹ עֲנָנָא יְקִירָא, עָאֵל בִּינֵי קְדִישִׁין. פִּגְעַת בֵּיהּ חַד מִלְּאָכָא בְּשִׁלְהוֹבֵי נוּרָא, בְּעֵינִין מְלַהֲטוֹ, וְגִדְפוּי מוֹקְדוֹן, בְּעָא לְשַׁאפָּא לִיָּה בְּגוּוִיָּה. וְהָהוּא מִלְּאָכָא גַּבְרִיאֵל (ס' א' גַּבְרִיאֵל) (ס' א' גַּבְרִיאֵל) (קְמוּא' ל') שְׁמִיָּה, כְּדִין אֲדַכֵּר מֹשֶׁה חַד שְׁמָא קְדִישָׁא. דְּהָוָה גָּלִיף בְּתַרְסָר אֲתוּוֹן, וְאֲזִדְעָזַע וְאֲתַרְגַּשׁ, עַד דְּסָלִיק מֹשֶׁה בִּינֵיהוּ. וְכֵן לְכָל חַד וְחַד, זַכָּאָה חוּלְקִיָּה (שְׁמוֹת נַח ע' א') וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי.

בא ראה, בשעה שעלה משה לתוך הענן הנכבד, נכנס לבין קדושים. פגע בו מלאך אחד בשלהבות אש, בעינים לוהטות, וכנפיו שורפות. רצה לשאף אותו לתוכו. ושם אותו מלאך גבריאל (גזריא' ל) (גזרנא' ל). אז הזכיר משה שם קדוש אחד שהיה חקוק עם שמים עשרה אותיות, והזדעזע והתרגש, עד שעלה משה ביניהם, וכן לכל אחד ואחד. אשרי חלקו, והרי בארנו את הדברים.

טקסט הזהיר

ערות אשה, ובתה לא תגלה. תאנא, בתקוני מטרוניתא אוקימנא אלין עריין, אף על גב דאינון (נ'א עריין אינון) באתגלייא ובסתימא, ותמן בת בנה ובת בתה. דהא עלמא אצטריך לון, ואינון ישובא דעלמא, כמה דאוקימנא. ומאן דגלי חד ערייתא מנייהו, ווי ליה, ווי לנפשיה, דהא גלי בגין דא עריין אחרנין.

תרגום לעברית

ערות אשה ובתה לא תגלה. למדנו, בתקוני הגבירה בארנו את העריות הללו, אף על גב שהם (עריות הם) בנגלה ובנסתר, ושם בת בנה ובת בתה. שהרי העולם צריך אותם, והם ישובו של עולם, כמו שבארנו. ומי שמגלה ערוה אחת מהן, אוי לו ואוי לנפשו, שהרי גלה בשביל זה עריות אחרות.

טקסט הזהיר

ותניא מלה בתראה דעשר אמירן דאורייתא, (שמות כ) לא תחמוד אשת רעה, בגין דהאי כללא דכלהו. ומאן דחמיד אתתא אחרא, כאלו אעבר על אורייתא כללא. ברם לא אית מלה דקיימא קמי תשובה. וכל שכן אי קביל עונשיה כדוד מלכא. אמר רבי יוסי, תנינן, כל מאן דחב ואתפרש מההוא חובא, תשובה קא מעלליא ליה טפי. ואי לאו, לא סליק בידיה תשובה, ולא מעלליא ליה. אי הכי, דוד היה לא אתפרש מבית שבע לבתר. אמר ליה, בת שבע דידיה הות, ודידיה נטיל, דהא מית בעלה.

וּלְמַדְנֹו, הַדְּבֹור הָאַחֲרֹון שֶׁל עֶשֶׂר הָאֲמִירוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה - (שמות כ) לֹא תַחֲמֹד אִשֶּׁת רֵעֶה, כִּי זֶהוּ הַכָּלֵל שֶׁל כָּלֶם. וּמִי שֶׁחֹמֵד אִשָּׁה אַחֲרֵת כָּאֵלוֹ עֹבֵר עַל כָּל הַתּוֹרָה. בְּרֵם, אֵין דְּבָר שֶׁעוֹמֵד לְפָנֵי תְּשׁוּבָה, וְכָל שָׁכֵן אִם קִבֵּל עָנְשׁוֹ כְּמוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, שְׁנִינוּ, כָּל מִי שֶׁחֲטָא וּפָרַשׁ מֵאוֹתוֹ חֲטָא, הַתְּשׁוּבָה מוֹעִילָה לוֹ יוֹתֵר. וְאִם לֹא, לֹא עוֹלָה בְּיָדוֹ תְּשׁוּבָה וְלֹא מוֹעִילָה לוֹ. אִם כֵּן, אֲזִי אֵיךְ דָּוִד לֹא פָרַשׁ מִבֵּית שָׁבַע לְאַחַר מִכָּן? אָמַר לוֹ, בֵּית שָׁבַע הִיָּתָה שָׁלוֹ, וְאֵת שָׁלוֹ הוּא לָקַח, שֶׁהָרִי מֵת בַּעֲלָהּ.

טקסט הזוהר

דִּתְנִיָא, אֲזִדְמַנַת הָנוֹת בֵּית שָׁבַע לְדָוִד, מִיּוֹמָא דְּאַתְבָּרִי עֲלֵמָא, וּמָה עֲכָבָא לִיה. דְּנָטַל בְּרִיתִיה דְּשָׁאוּל מִלְכָּא, וְהָהוּא יוֹמָא נָטַל לָהּ אוּרְיָה בְּרַחֲמִי, אָף עַל גַּב דְּלֹא הָנוֹת דִּילִיָּה. לְבִתֵּר אֲתָא דָּוִד, וְנָטַל דִּילִיָּה, וְעַל דְּדָוִד דְּחִיק שְׁעֵתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקַטְלָא לְאוּרְיָה וּלְמַעַבְדֵּי הָכִי. אַבְאִישׁ קָמִיָּה, וְאַעֲנֵשׁ לִיה לְדָוִד, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַתְבָּא לִיה לְדָוִד, לְקַיֵּמָא לִיה מַלְכוּתָא קוּדְשָׁא עֲלָאָה. וְכַד תָּאב, לְדִידִיָּה תָאב.

תרגום לעברית

שֶׁלְמַדְנֹו, מְזַמְנַת הִיָּתָה בֵּית שָׁבַע לְדָוִד מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וּמָה עֲכָב אוֹתוֹ? שֶׁנֶּשֶׂא אֵת בֵּיתוֹ שֶׁל שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ, וְאוֹתוֹ יוֹם נֶשֶׂא אוֹתָהּ אוּרְיָה בְּרַחֲמִים, אָף עַל גַּב שֶׁלֹא הִיָּתָה שָׁלוֹ. אַחֲרַי כֵּן בָּא דָּוִד וְנָטַל אֵת שָׁלוֹ. וְעַל שֶׁדָּוִד דְּחַק אֵת הַשְּׁעָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרְגֵּ אֵת אוּרְיָה וּלְעֲשׂוֹת כֵּן, הִרַע לְפָנָיו, וְהִעֲנִישׁ אֵת דָּוִד, שֶׁהָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְהַשִּׁיבָה לְדָוִד, לְקַיֵּם לוֹ אֵת הַמַּלְכוּת הַקָּדוֹשָׁה הָעֲלִיוֹנָה. וְכִשְׁהִשְׁתַּוְּקָה, לְשָׁלוֹ הִשְׁתַּוְּקָה.

תאנא, אמר רבי יוסי, מאי דכתיב אני יי'. אני יי': עתיד ליתן שכר טוב לצדיקים לעתיד לבא. אני יי' עתיד להפריע מן הרשעים לעתיד לבא. אינון דכתיב בהו (ישעיה סו) הפושעים בי. כתיב אני יי', וכתוב (דברים לב) אני אמת ואחיה. אף על פי

למדנו, אמר רבי יוסי, מהו שכתוב אני ה' - אני ה' עתיד לתן שכר טוב לצדיקים לעתיד לבא. אני ה' עתיד להפריע מן הרשעים לעתיד לבא, אותם שכתוב בהם הפושעים בי. כתוב אני ה', וכתוב (דברים לב) אני אמת ואחיה. אף על פי שאני במדת הרחמים, הרשעים הופכים אותי למדת הדין. שלמדנו, שם מלא - ה' אלהים. זכו - ה', ואם לא - אלהים. אמר רבי שמעון, הרשעים עושים פגם למעלה. איזה פגם? כמו שפארנו פגם ממש, והרי נתבאר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.